

la fe del Mestre

Un relat de: [Ossian](#)

La fe del Mestre

Apropeu-vos, dones i homes de cor net delitosos de conèixer la veritat i creure en la divinitat que és Déu. Déu representat per aquesta Pedra Sagrada que esteu contemplant. Ell la diposità a les meves mans per ensenyar-me a creure en ell.

Creu en mi -em va dir- neteja la teva ànima, desprenen-te de les teves propietats i amb el cor net i amb el desig de conèixer-me en el més profund del teu ésser, veuràs la llum que desprèn la pedra més humil del meu regne.

Així em parlà l'Altíssim. I l'obeí. Ara cerco persones com vosaltres, disposades a creure, a fer un món millor, a caminar amb nosaltres, amb la germana Esther i amb mi, el seu fidel company, i dirigir-nos plegats cap a Déu. Ara entrarem a l'humil temple que hem construït i a través de la meditació i de l'oració veurem la llum més diàfana que mai hàgiu vist. Podeu donar la voluntat a la germana Esther que us rebrà a la porta. No patiu, germans en la fe, ànimes que cerqueu la pau, si no veieu la llum en un primer moment o el primer dia. La vida que heu portat fins avui us ha embrutat la mirada i ha construït un mur que us ha allunyat de la veritat absoluta, de Déu. Nosaltres, la germana Esther i jo, us portarem pel camí de la veritat i de la vida plena al costat del Creador. Entreu i no oblideu el donatiu mitjançant el qual podem transmetre el missatge diví arreu. Gràcies germans i germanes. Aquest petit temple que estem construint i el monestir que hem projectat necessiten de la vostra ajuda. Si no podeu aportar diners podeu venir a treballar amb nosaltres. Déu i nosaltres us n'estarem eternament agraïts.

Esther, vine. Ja han marxat? En què creus, tu? Calles? Vols que et digui en que crec jo? En tu, en els teus pits, en els teus malucs, en el teu sexe. Vine, digues-m'ho, en què creus? Creus en mi?